

Düşlerim Değil Gerçeğim Ol

— keskin2011 · 14 Ocak 2015

biz sevda yolunda beraberce
yürümeyi bir türlü öğrenemeyen
adı konmamış iki yolcuyuz
gülüşlerimiz azaltmaz yüreğimizdeki acıyı
yüzümüzdeki kesik çizgilerin esiriyiz
düşmez yanyana kesik gölgemiz
sonu bizle biten gecelerde
karanlı deler gecenin hüznü
gözyaşlarım birikir kirpiklerimde
aynı suçun iki mahkumuyuz ikimizde
özlemin bir adı sen diğeri umudumdur
sensizlik zemheride kalıp yok oluşumdur
sen yanımdayken herşey ne de güzeldi
seni ve sevgini özlemle bekleyeceğim
ağlamayı sevmeyen ben
şimdi özlediğim şey haline geldi
hasret yangınları yakar beni bebeğim
ister yalan ol istersen imkansız
bir sürpriz yap geliver ansızın
gözlerimden akan yaşlar uzarken yanağıma
kalbim hasretinle yaşamayı da öğrendi
sen de benim gibi
aynı duygular içindesin biliyorum
elimde ucu sönmüş sigaram
ve zula ettiğim not defterim
içinde seni anlatan sözcükler saklıdır
deniz bile bu gün çok durgun
yoksa o da mı yedi benim gibi vurgun
gökyüzünde dolaşıyor kara bulutlar
martılar uçuşuyor belli belirsiz
elimde çatlamış midye kabukları var
karanlığı getirse de gözlerime
o hüzünbaz gölgeler
gözlerim yarı kapalı da olsa çizer resmini ...

Refik

14 . 01 . 2015

İstanbul